

at det vilde være det mest tiltalende, at det blev lagt i Løgumkloster, men jeg ved ikke, om Lokaleforholdene dér tillader det; men i alt Fald synes der ikke at kunne være praktiske Forhold til Hinder for, at et saadant Arkiv kunde henlægges til Tønder. Det er i ingen Henseende rigtigt, at alle de danske Statsinstitutioner henlægges til Østkysten, og de Argumenter, jeg har set ført i Marken for, at et sønderjydsk Landsarkiv ubetinget skulde ligge paa Østkysten — der har jo hovedsagelig været Tale om Aabenraa —, har ikke kunnet gøre noget Indtryk paa mig.

Endvidere vil jeg gerne gøre mig til Talsmand for, at der under Hensyn til den nyeste Udvikling paa den historiske Forsknings Omraade oprettes et særligt Professorat i slesvigsk Historie ved Universitetet. Jeg har allerede for flere Aar siden ved et Møde paa Rødding Højskole, hvor den daværende Undervisningsminister, Appel, var til Stede, været inde paa denne Tanke, og ved det Aarsmøde, som i Sommer afholdtes i Aabenraa paa „Folkehjem“ mellem Sprogforeningen og Skoleforeningen for Nord-slesvig, har jeg paa ny stærkt fremhævet Nødvendigheden af, at et saadant særligt Professorat oprettes. Det har i høj Grad glædet mig at læse en Kronik i „Politiken“ for den 23. August i Aar, hvori tidligere Finansminister Edvard Brandes skriver om ganske det samme, idet han tager sit Udgangspunkt fra Dr. Bobés Offentliggørelse af de Reventlowske Papirer og kommer ind paa en indgaaende Omtale af den kielske Professor Otto Brandts opsigtsvækkende Bog „Geistesleben und Politik in Schleswig-Holstein um die Wende des 18. Jahrhunderts“. Dr. Brandes gør sig ogsaa til Talsmand for Oprettelsen af et Professorat i slesvigsk Historie, idet han spørger: Mon det ikke var mere end passende, ja næsten nødvendigt, at der ved Københavns Universitet oprettedes et særligt Professorat i Slesvigs Historie? Man kan efter min Formening ikke henvise til, at den ene af de historiske Professorer, nemlig Professor Aage Friis som Professor Rostgardianus skal holde Forelæsninger over dansk Historie, og at der altsaa allerede er et Embede, der svarer til det Embede, der oprettedes ved Kiels Universitet for Professor Scheel i slesvig-holstensk Landshistorie. Det er en rent formel Lighed, der bestaar her, som dog kun medfører speciel Forpligtelse til at forelæse over dansk Historie i Almindelighed, derunder altsaa ogsaa over sønderjydsk Historie, der spiller en saa stor Rolle i Forbindelse med Danmarks Historie. Men i Praksis

betyder dette ikke særlig meget, og medens i tidligere Tider Danmark afgjort var førende, naar det gjaldt Forskning i Slesvigs Historie — det er tilstrækkeligt at minde om A. D. Jørgensen, Steenstrup, Kr. Erslev, P. Lauridsen, Aage Friis og H. V. Clausen —, er Forholdet nu ganske omvendt. Det er nu saaledes, at det ubetinget er den tyske Forskning, der har taget Hovedledelsen med Hensyn til Hertugdømmernes Historie. Fremragende Værker er udgivet af tyske Forskere. I og for sig kun glædeligt, saa meget mere som man her virkelig søger at indstille sig paa en mere objektivt forstaaende Basis, end det tidligere var Tilfældet, men det kan ikke gaa an, at dansk Forskning paa dette betydelige Omraade sejler agter ud. I den allerseneste Tid, efter at dette tyske Arbejde er begyndt, er der fra dansk Side kun kommet ganske enkelte Arbejder, som, hvor dygtige de end er, ikke kan opveje det samlede tyske Arbejde, der gøres her. Og jeg har det Indtryk, at der ogsaa i den højtærede Regering findes Medlemmer, som ser med fuld Forstaaelse paa dette Spørgsmaal, og at man her ikke vil lade rent finansielle Hensyn være de afgørende.

Jeg vil derefter vende mig med et Par Bemærkninger til — ja, jeg ved ikke rigtig, til hvem af de højtærede Ministre jeg skal rette dem, men saaledes som Sagen i Øjeblikket ligger, vil det vist være rigtigst at henvende dem til den højtærede Sundhedsminister. Det drejer sig om en Sag, som allerede har været strejft af det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, idet denne var inde paa Augustenborg Slots Anvendelse. Jeg maa give det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at det kan ikke gaa an, at Augustenborg Slot nu paa 8de Aar efter Genforeningen staaar ganske ubenyttet. Det er en Foreteelse, som ikke gør noget godt Indtryk, og som benyttes til Kritik af dansk Statsadministration, i Særdeleshed naar man saa samtidig kan læse — jeg har kun læst om det i Aviserne —, at der er Planer fremme om at erhverve den fynske Herregaard Hvedholm til Indrettelse af et Sindsygehospital. Jeg kunde ganske vist tænke mig en mere tiltalende Anvendelse af Augustenborg Slot end til Sindsygehospital, men under alle Omstændigheder synes det dog besynderligt at ville til et eller andet Statsbrug for dyre Penge erhverve Hvedholm, naar Augustenborg Slot staaar tomt. Der har været Tale om at indrette et Seminarium paa Augustenborg Slot, saaledes som der var i den tyske Tid, men der er intet kommet ud af disse Planer og heller ikke